λέως, καὶ ἦλθον οἱ σοφοὶ ἰατροὶ νὰ τὸν ἰατρεύσουν, καὶ δὲν ἐδυνήθησαν. καὶ τότε εἶπεν ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως, ἐγὼ ἀπὸ κανέναν δὲν ἰατρεύομαι, εἰμὴ ἀπὸ τὴν εὐχὴν τοῦ ἀσκητοῦ. διότι ὡς φαίνεται αὐτὸς καὶ τὸν [illegible], καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο [illegible] ἐγὼ [illegible]. ἦλθε λοιπὸν ὁ ἀσκητής, καὶ ἔκαμεν εὐχὴν λέγων, πλὴν ὁ θεὸς ἡμῶν, ἐὰν ἀληθῆ λέγω, ἰαθήτω ὁ ἀσθενῶν. καὶ παρευθὺς ἐγένετο ὑγιής. καὶ ὁ ἀσκητὴς εἶπεν ὅσον ἐσυνέβη. καὶ ἐθαύμασαν πολλὰ πῶς ὁ ἀχάριστος ἄνθρωπος, καὶ θηρίων χειρότερος εἶναι. καὶ ὁ βασιλεὺς ἐτίμησε τὸν ἀσκητὴν καὶ ἐχάρισεν αὐτὸν καὶ χαρίσματα. τὸν δὲ χρυσοχὸν ἐσκότωσεν. ὅθεν λοιπὸν τῷ βασιλεῖ εἶναι εὔλογον, οἱ καλοὶ καὶ οἱ εὐχάριστοι νὰ τιμοῦνται. καὶ οἱ ἄτυχοι καὶ ἀχάριστοι νὰ παιδεύωνται.·÷

Ὁμιλία, ιβ.

Εἰς τὴν δωδεκάτην ὁμιλίαν, ἠρώτησεν ὁ βασιλεὺς τὸν φιλόσοφον, πῶς συμβαίνει ἀπὸ πτωχείας τις, καὶ πλουτεῖ; καὶ ἀπεκρίθη ὁ φιλόσοφος, ὅτι συμβαίνει ἀπὸ τύχην τινὰς καὶ πλουτεῖν, ὡς ἕνας ὁποῦ σκάπτει νὰ εὕρῃ νερόν, ἢ νὰ φυτεύσῃ δένδρον, ἢ ἄλλο τι νὰ κάμῃ, καὶ εὑρίσκει θησαυρόν. ἕτερος δὲ ἀπὸ γονέων του ἔμεινε κληρονόμος πολλῶν. ἄλλος πάλιν ἀπὸ τὸν κόπον του, ἢ κίνδυνον μέγαν ὁποῦ ἐκινδύνευσε καὶ ἐπλούτησε. καὶ ἄλλος ἀπὸ πονηρίαν, καὶ ἄλλοι ἀπὸ ἄλλα πολλὰ συμβαίνουσι. καὶ ἄλλον, δυσκολώτερον εἶναι νὰ φυλάξῃ τινὰς τὸν πλοῦτον, ἢ νὰ τὸν ἀποκτήσῃ. εἶπαν οἱ παλαιοί, ὅτι τέσσαρες τινὲς δυστυχισμένοι ἀνταμώθηκαν ἐς μίαν στράταν. ἕνας ἦτον βασιλέως υἱός, ὁ δεύτερος ἦτον εὐγενικοῦ, ὁ τρίτος πραγματευτοῦ υἱός, καὶ ὁ τέταρτος ἦτον γεωργοῦ υἱός. καὶ ἐκεῖ ὁποῦ συνεπορεύοντο, ἐδιηγήθη ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως πόσα ὅσα ἔπαθε, καὶ ἔλεγεν, ὅτι ὡς ἐγνώρισα προορισμένα καὶ προγραμμένα εἶναι. καὶ ὁ υἱὸς τοῦ πραγματευτοῦ ἔλεγε, πῶς εἰς τὴν γνῶσιν καὶ ἀγνωσίαν κεῖται ὅλον τὸ πᾶν γινόμενον οὐ

Δ+ μυ

τύχη